

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett bírósági döntésekről

2013/ III. negyedév

2013 harmadik negyedévében összesen 28 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO – a szakmai főosztályok javaslatait is figyelembe véve – feldolgozott. A döntések az egyes oltalmi formákat érintő ügyekre az alábbi számban vonatkoztak:

Védjegy	23 (15 <i>ex parte</i> , 8 <i>inter partes</i> ügy)
Szabadalom	3 (2 <i>ex parte</i> , 1 <i>inter partes</i> ügy)
Használati minta	1 (1 <i>inter partes</i> ügy)
K+F	1

A Hivatal érintett döntéseinek fele (14) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság 6 ügyben megváltoztatta a hivatali határozatot, 3 esetben a döntés hatályon kívül helyezésére és az eljárás folytatására, 2 ügyben a döntés hatályon kívül helyezésére és a Hivatal új eljárásra utasítására került sor. A bíróság 2 esetben hatályon kívül helyezte a határozatot és az ügyet áttette a Hivatalhoz, 1 ügyben pedig megszüntette az eljárást.

VÉDJEGY TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. Vt. 2. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A Vt. 2. § (3) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén - akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően - megszerezte a megkülönböztető képességet.

1. A „SPLIT ENDS RESCUE” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 3. osztályon belül „szappanok; illatszerek; illóolajok; dezodorok és izzadásgátlók; hajápoló készítmények; hajszínezők, hajfestékek, hajvizek, hajgöndörítő készítmények, samponok,

hajbalzsamok, hairspray-k, hajpúderek, pomádék, hajlakkok, hajformázó habok, hajfények, hajszelék, haj hidratáló készítmények, hajápoló folyadékok, hajvédő készítmények, hajszáritó készítmények, hajolajak, haj tonikok, hajkrémek, fürdő és/vagy tusoló készítmények; gyógyhatású anyagot nem tartalmazó toalett készítmények, bőrápolókészítmények; kozmetikumok” vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította. A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján arra a megállapításra jutott, hogy a „SPLIT ENDS” és a „RESCUE” szavaknak sem külön-külön, sem szóösszetételként nincs megkülönböztető jellege, csupán egymás után szereplő, a köznyelvben használt szavak angol nyelvű változatai, amelyek együttes használata sem alkot fantáziaszót. A megjelölés a 3. áruosztályon belüli hajápoló termékek tekintetében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. A „SPLIT ENDS” elem jelentése: töredezett (haj)vég. A „RESCUE” szó jelentése: segítség, megszabadítás, mentés. A megjelölés ezért pusztán a termékek rendeltetését, egyéb jellemzőjét nevezi meg, azaz segítséget a töredezett hajra, illetve a töredezett haj megmentésére alkalmas hajápoló árukat. A releváns fogyasztói kört képező átlagfogyasztók angol nyelvtudásáról megállapítható, hogy a bejelentett megjelölésben szereplő kifejezésekhez egyértelmű jelentéstartalmat kötnek, különös tekintettel arra, hogy azok a hajápolási termékek angol nyelvű ismertetőjében gyakran szerepelnek, még ha nem is ebben az összetételben. Az árujegyzékben szereplő hajápoló-szereken kívüli egyéb termékek vonatkozásában a Hivatal álláspontja szerint – mivel a „SPLIT ENDS RESCUE” kifejezés hajápoló termékekre utal – fennáll a fogyasztók megtévesztése. Arra a kérelmezői érvelésre, hogy a magyar fogyasztó nem ismeri oly mértékben az angol nyelvet, hogy a megjelölést egy adott árukörhöz kapcsolná, a Hivatal azt rögzítette, hogy a megjelölés vizsgálatát, fordítását az átlagfogyasztó szemszögéből végezte el. A fogyasztóknak a „SPLIT ENDS RESCUE” kifejezést az áruhoz kapcsolva kell felismerniük, amely nagyban segíti az esetleg kevésbé beszélő, illetve nyelvi bizonytalanságokkal küzdő fogyasztóban a felismerés lehetőségét. (M1202242/6.)

A Fővárosi Törvényszék nem osztotta a Hivatal azon véleményét, mely az átlag magyar fogyasztó angol nyelvtudását olyan fokúnak ítéli meg, hogy a „SPLIT ENDS RESCUE” szóösszetételt – akár a konkrét hajápoló termékeken is – meglátva arra az azonnali megállapításra jut, hogy ez a kifejezés pusztán a termékek rendeltetését, egyéb jellemzőjét nevezi meg. Hangsúlyozta a bíróság, hogy amennyiben elfogadná a hivatali álláspontot és az átlagfogyasztó számára egyértelmű, különösebb gondolkodást nem igénylő gondolati folyamat révén tisztában van a megjelölés Hivatal által feltárt jelentésével, ez esetben olyan szofisztikált angol nyelvtudással rendelkezik, amely lehetővé teszi számára, hogy felismerje azt a nyelvi leleményt, hogy az angol nyelvben is szokatlan párosítás a töredezett hajvéghez a „RESCUE” szó párosítása. Álláspontja szerint az átlagfogyasztó – a szóösszetétel jelentésének ismerete hiányában – a megjelölést fantázia szóösszetételnek tekinti. A jelentéstartalom pontos ismeretének hiánya miatt pedig a fogyasztók megtévesztésére sem alkalmas a megjelölés. Mindezek alapján a bíróság a – védjegybejelentést elutasító – határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. (1.Pk.20.236/2013/5.)

2. Az **„ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ”** szóösszetétel lajstromozását kérték a 10. osztályba tartozó „meleg levegővel működő gyógyászati készülékek; pumpák gyógyászati használatra; testüregek tisztítására szolgáló készülék; orrvádék eltávolító készülék” termékek tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – figyelemmel e szakasz (3) bekezdésére is – elutasította. Határozatában kifejtette, hogy az „ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” szókapcsolat két, jelentéssel bíró szó egymás mellé helyezésével került kialakításra, melyeken semmi olyan változást nem eszközöltek, mely szerint az az árujegyzékben megjelölt speciális gyógyászati készülékek tekintetében szokatlan kifejezésnek, fantáziaszónak minősülne. A szerzett megkülönböztető képességet vizsgálva megállapította, hogy a lajstromozni kért megjelölés a becsatolt termékeken, újságokban megjelentetett hirdetésekben nem a bejelentett formában szerepel. A benyújtott számlák igazolják a megjelöléssel ellátott termékek 1997-2011 közötti forgalmazásának tényét, ennek alapján nem vitatható, hogy a termék széleskörű ismertségre tett szert az eltelt időszakban, azonban a releváns fogyasztói kör ténylegesen nem önmagában a lajstromozni kért szóösszetétel formájában találkozott a megjelöléssel. Ezt támasztják alá a további bizonyítékok is, ahol egyaránt „ARIANNA ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” néven emlegetik a terméket. A Hivatal nem vitatta, hogy a termék széleskörű megjelenésének köszönhetően az „ARIANNA ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” készülék ismertségre tett szert a fogyasztók és a versenytársak körében, azonban nem bizonyított, hogy a termék csomagolásán feltüntetett egyéb szó- és ábrás elemek nélkül, az „ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” megjelölést látva is kizárólag a kérelmezőre asszociálnának a fogyasztók és a piaci szereplők. A Hivatal a becsatolt bizonyítékok alapján megállapította, hogy a bejelentő megjelölés-használata nem abban a formában történt, amelyre védjegyoltalmat kíván szerezni. (M1103692/12.)

A Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a Hivatal helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a megjelölés leíró jellege okán nem oltalomképes. A megjelölés szerzett megkülönböztető képességét illetően azonban nem osztotta a hivatali álláspontot. Véleménye szerint a bejelentő által igazolt, 15 éve fennálló, folyamatos, országos használat, a jelentős mértékű piaci részesedés, és a széleskörű reklám- és marketing tevékenység együttesen elegendő arra, hogy a fogyasztók a megjelölést leíró jellege ellenére is a bejelentővel azonosítsák. Ezen megítélésen nem változtat az, hogy a bejelentő a termékein a tárgybeli szóösszetételen kívül más árujelzőt is alkalmaz. A bemutatott termékminták és a becsatolt termékfotó alapján megállapítható ugyanis, hogy a termékek csomagolása keltette összbenyomást következetesen a mindig nagy, feltűnő betűkkel szedett „ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” szóösszetétel dominálja, míg az „Arianna” megjelölés ehhez képest csak másodlagos, elhanyagolható szerepet tölt be. Nem kétséges így, hogy a termék elsődleges azonosítója – tulajdonképpen neve – a tárgybeli szóösszetétel, az átlagos fogyasztók valószínűsíthetően ezt jegyzi meg, ez alapján kéri, keresik a terméket az üzletekben. Tekintettel arra, hogy a Hivatal a védjegybejelentést megalapozatlanul utasította el, a bíróság a további feltételek vizsgálata érdekében a – védjegybejelentést elutasító – határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. (3.Pk.25.161/2012/4.)

3. A „Szűztea” szómegjelölés védjegykénti lajstromozását kérték – a nyilatkozattételi felhívás következtében korlátozott árujegyzék – az 5. osztályban „tea, teakeverék alapú gyógyteakeverékek, étrend-kiegészítők emberek számára; tea, teakeverék alapú egészségügyi készítmények gyógyászati használatra; tea, teakeverék alapú gyógyászati használatához adaptált diétás élelmiszerek és anyagok, gyógyszerészeti készítmények”, továbbá a 30. osztályban „tea, teakeverék alapú kávé, teakeverék alapú kakaó, fűszerek, csokoládék, kekszek” áruk vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – figyelemmel e szakasz (3) bekezdésére is – elutasította. A határozat indoklásában rámutatott, hogy a „Szűztea” megjelölés az árujegyzékben található áruk tekintetében nem rendelkezik

megkülönböztető képességgel, mert kizárólag az áru fajtája, egyéb jellemzője feltüntetésére használt kifejezés. A bejelentő arra való hivatkozása, hogy a kifejezés fantáziaszó, a köznyelvben nem használatos kifejezés, a Hivatal álláspontja szerint nem bír jelentőséggel, mert a védjegybejelentés elutasítását már csupán a leíró kifejezésként való használat lehetősége is megalapozza. A szerzett megkülönböztető képességgel kapcsolatban kifejtette, hogy a becsatolt számlákon kivétel nélkül egy másik gazdasági társaság neve szerepel. A hivatkozott számlák és hirdetések, valamint a bejelentő által előadottak csak azt igazolják, hogy ez a társaság 2000-től kezdődően jelentős mennyiségben értékesített „Szűztea” termékeket országszerte, azonban ez a cég nem azonos a bejelentő személyével. Rámutatott a Hivatal arra is, hogy az érintett társaság, mint a „Szűztea” színes ábrás védjegy jogosultja hozzájárult ahhoz, hogy a bejelentő a „Szűztea” szót a saját nevében lajstromoztassa, ezen nyilatkozat azonban nem változtat azon a körülményen, hogy a becsatolt iratokkal igazolt használat révén a fogyasztók a használt megjelölést elsősorban nem a bejelentőhöz, hanem annak tényleges használatát megvalósító gazdasági társasághoz kötik. Kifejtette a Hivatal azt is, hogy a hozzájáruló nyilatkozat jogintézménye csak a viszonylagos lajstromozást gátló akadályok elhárítására alkalmas ugyanakkor a feltétlen kizáró okokkal szemben nem biztosít kimentési lehetőséget. Ebből következően a megkülönböztető képesség megszerzésének igazolásával csak az szerezhethet védjegyoltalmat, aki a kellő mértékű használatot megvalósította; hozzájáruló nyilatkozattal mást nem jogosíthat fel arra, hogy az általa használt megjelölést saját nevében lajstromoztassa. (M1202997/17.)

A bejelentő – a védjegybejelentést elutasító hivatali határozat meghozatalát követően – a korábban hivatkozott gazdasági társasággal „részleges jogátruházási szerződést” kötött, melynek eredményeképpen a két fél 50-50%-ban vált igényjogosulttá. Ilyen módon a Hivatal előtti eljárásban még csak egy bejelentő vett részt, az érintett gazdasági társaság közvetlenül a megváltoztatási kérelem előterjesztését megelőzően vált igényjogosulttá.

A Fővárosi Törvényszék véleménye szerint a Hivatal helyes érveléssel fejtette ki, hogy a megjelölés leíró jellege okán nem oltalomképes. A szerzett megkülönböztető képességet illetően azonban nem osztotta a hivatali álláspontot. Ebben döntő szerepe volt annak is, hogy az eljárás korábbi szakaszában tényleges használtként azonosított gazdasági társaság maga is igényjogosulttá vált, így a társaság általi használat a védjegyoltalmat megalapozó releváns használtként vehető figyelembe, egyben kiküszöböli a Hivatal azon – egyébként alapos – aggályát, amely szerint a korábbi természetes személy védjegybejelentő által igazolt használat nem volt saját tényleges használtként értékelhető. A számlákkal, bizonylatokkal, reklámanyagokkal, termékmintákkal, szerződésekkel igazolt, 2000 évtől fennálló, folyamatos, országos használat elegendő arra, hogy a fogyasztók a megjelölést leíró jellege ellenére is a bejelentővel, illetve azok közül az egyikkel mindenképpen azonosítsák. Tekintettel arra, hogy a Hivatal a védjegybejelentést megalapozatlanul utasította el, a bíróság a további feltételek vizsgálata érdekében a – védjegybejelentést elutasító – határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. (3.Pk.20.629/2013/4.)

4. A „palinka.com” ábrás megjelölés lajstromozását kérték a 33. osztályba tartozó „pálinkák; pálinka tartalmú mézes szeszes italok (mézesek); pálinka tartalmú likőrök”, a 41. osztályban „nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek”, valamint a 43. osztályba tartozó „vendéglátás (élelmezés); időleges szállásadás, ezen belül bár szolgáltatások, étkezdék, éttermek, kávéházak, motelek, panziók, szálláshely foglalása (időleges), szállásügynökségek” tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a megjelölés domináns eleme a „palinka.com” szókapcsolat, mely egy termékfajtát jelölő kifejezés és egy, az internet világában általánosan használt rövidítés egymás mellé helyezésével került kialakításra. A szóösszetételben semmi olyan változást nem eszközöltek, ami alapján az árujegyzékben megjelölt pálinka termékek, oktatási, szórakoztatási és kulturális tevékenységek, valamint vendéglátóipari szolgáltatások tekintetében szokatlan kifejezésnek minősülne. A „palinka” szóelem ékezet nélkül is felismerhetően egy konkrét szeszes ital fajtanévét jelenti, a „com” utótag pedig az internetes megjelenések, domain nevek esetében általánosan használt megjelölés. A szóösszetétel tehát egy pálinkákkal kapcsolatos internetes honlapra utal, annak formátumát jeleníti meg. Ebből következően az interneten keresztül megvalósított, pálinkához kapcsolódó szolgáltatások, továbbá a pálinka mint áru vonatkozásában leírónak tekinthető. A megkülönböztető képesség hiányát támasztja alá az a tény is, hogy az alkalmazott grafikai elemek a megjelölés leíró jellegét erősítik. A jellegzetes pohár és az üveg együttes ábrázolása a pálinka tárolására és fogyasztására alkalmas szimbólumnak tekinthető. A lajstromozni kért megjelölés ezért kizárólag olyan szó- és ábrás elemek összessége, melyek az árujegyzékben szereplő – a kifejtett jelentéstartalomhoz kapcsolódó – árukkal és szolgáltatásokkal közvetlen kapcsolatba hozhatók, azok fajtájára, illetve értékesítési módjára utalnak. Így a lajstromozni kért megjelölés nem tartalmaz semmi olyan egyedi elemet, mely alapján a fogyasztók és a versenytársak kizárólag a védjegybejelentőre asszociálnának, és csak hozzá kötnék a megjelölést. (M1101380/10)

A Fővárosi Törvényszék – a megváltoztatási kérelmet elutasító – határozatában kifejtette, ahogy az összetéveszthetőség vizsgálatakor bevett gyakorlat az összbenyomást együttesen befolyásoló vizuális, fonetikai és szemantikai alapú értékelés, úgy a megjelölés megkülönböztető képességének vizsgálata esetében sem hagyhatók figyelmen kívül ezek a megközelítések, mert a védjegy nem csak grafikai megjelenésével, de vizuálisan és jelentésével is hat a fogyasztókra. Megállapította, hogy kimondva a megjelölést, a „palinka.com” egyértelműen a pálinka nevű szeszesitalra utal, mely egyéb szóelem hiányában önmagában alkalmatlan áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetésére a 33. osztályban. További szóelem hiányában e leíró kifejezés nem szenved olyan jelentésbeli átalakulást sem, amely szemantikai alapon biztosíthatna megkülönböztető képességet. Ezt a szerepet nyilvánvalóan nem képes betölteni a „com” szóelem, amely a domain nevek általánosan és szokásosan használt technikai kiegészítője. Fonetikai szempontból a grafikai elemek semmilyen jelentőséggel nem bírnak, a lajstromozni kért megjelölés ebből a szempontból nem egyéb, mint egy tisztán leíró kifejezésből képzett domain név. A bíróság álláspontja szerint a Hivatal helyesen fejtette ki azt is, hogy a megjelölés egyik megjelölt áruosztály tekintetében sem bír megkülönböztető képességgel. A 33. áruosztályban ez a kifejtettek alapján nyilvánvaló, a 41. és 43. osztályokban felsorolt szolgáltatások körében pedig azért, mert a „pálinka” kifejezés közismert, szokásos eleme a magyar vendéglátási kultúrának, így az ezzel összefüggő szolgáltatások körében nem nyerhet védjegyoltalmat. (3.Pk.25.544/2012/4.)

II. Vt. 3. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

5. A „**Gyors fogyás könnyedén**” jelmondat védjegykénti lajstromozása iránt nyújtottak be kérelmet. A védjegybejelentést – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – elutasító hivatali határozatot a bíróság részben hatályon kívül helyezte és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. A Hivatal a határozat részbeni hatályon kívül helyezésére tekintettel lefolytatott eljárásban az 5. osztályban felsorolt „fogtömő anyagok és fogászati mintázóanyagok; fertőtlenítőszer; kártékony állatok és növények irtására szolgáló készítmények; gombaölő szerek (fungicidek), gyomirtó szerek (herbicidek)” termékek vonatkozásában folytatta le a bejelentés érdemi vizsgálatát.

A Hivatal a védjegybejelentést ismételen elutasította – ezúttal a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján –, mivel a megjelölés alkalmas lehet a megtévesztésre azok fajtája, tulajdonsága tekintetében. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a „Gyors fogyás könnyedén” megjelölés egy táplálkozással kapcsolatos készítmény hatására utal, ezzel szemben az árujegyzékben megadott termékek rendeltetésüknél fogva alkalmatlanok táplálkozási célokra. Sőt egyes áruk – mint pl. kártékony állatok és növények irtására szolgáló készítmények; gombaölő szerek, gyomirtó szerek – elfogyasztása kifejezetten egészségkárosító, mérgező hatású, amely tévedés a laikus fogyasztóra nézve igen súlyos következményekkel járhat. A bejelentett jelmondat tartalmát tekintve egyértelműen a súlyvesztésre utal, a jelmondat első és harmadik tagja pedig ennek a súlyvesztésnek a módját, milyenségét határozza meg. (M1000543/12.)

A Fővárosi Törvényszék – a megváltoztatási kérelmet elutasító határozatában – rögzítette, hogy a korábbi bírósági eljárásnak kizárólag a Hivatal korábbi határozatának és az abban elbírált lajstromozást kizáró ok kapcsán hozott döntésnek a felülvizsgálata volt tárgya, amelyet a bíróság a megváltoztatási kérelem korlátai között bírálhatott felül. A bírósági eljárás során pedig csupán a Vt. 91. §-a szerinti határozatokat hozhatta, mely nem ad arra lehetőséget, hogy a lajstromozási eljárás során a konkrét abszolút lajstromozást kizáró okkal összefüggésben hozott döntés, adott esetben a Hivatal határozatának hatályon kívül helyezése esetén a bíróság az általa felvetett – ám a Hivatal által nem vizsgált –, egyéb kizáró okra utalással kötelezze a Hivatalt az eljárás folytatására vagy arra vonatkozóan utalást tegyen. Az ugyanis a hatáskörelvonás tilalmába ütközne. Nem követett el tehát a Hivatal eljárási szabálysértést akkor, amikor a korábbi bírósági döntés következtében, folytatva a lajstromozási eljárást újabb kizáró okot vizsgált. A bíróság a Hivatal döntésével annak érdemét illetően is egyet értett. (3.Pk.25.436/2012/3.)

6. Az „**OLYMPIKUS**” ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 25. osztályban „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk” tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással. Indokolásában kifejtette, hogy a fogyasztók megtévesztése, mint kizáró ok általában az olyan védjegyekkel kapcsolatban merülhet fel, amelyeknél vagy a megjelölés vagy az árujegyzék a termék valamilyen speciális származására, fajtájára vagy minőségére utal, illetve ahol a megjelöléshez valamilyen pozitív fogyasztói előítélet, várakozás kapcsolódik, amit a megjelöléssel ellátott termék vagy szolgáltatás nem igazol. Az oltalmazni kért ábrás megjelölésben az „OLYMPIKUS” szót és a fölötté három egybefonódó, némileg lapított karikát figyelembe véve, az elemeket együttesen összehatásukban vizsgálva az olimpiai játékokra utalnak. A megjelölés nem egy az egyben tartalmazza az olimpiai jelképet - ezért nem találta azt a Vt. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontjába ütközőnek -, ugyanakkor a megjelölés összehatásában, az ábrás szóelemre tekintettel egyértelműen kapcsolatot idéz a fogyasztók képzetében az olimpiai játékokkal. A fogyasztók okkal gondolhatják, hogy a megjelölés az olimpiai játékokkal hozható összefüggésbe, a megjelölés alatt az olimpiával kapcsolatos, arra készült ruházati cikkeket forgalmazzák. (M110758/7.)

A Fővárosi Törvényszék osztotta a Hivatal azon megállapítását, hogy a megjelölés összehatásában, az ábra és a szóelem együttes megjelenése tekintetében kapcsolatot idéz a fogyasztók képzetében az olimpiai játékokkal. A kapcsolat mind a szóelem vonatkozásában, mind az ábra grafikai elrendezésében, megjelenésében fennáll, azok egymást erősítik, összességében pedig alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. Mindezek alapján a bíróság nem látott lehetőséget a hivatali határozat megváltoztatására, ezért a megváltoztatási kérelmet elutasította. (1.Pk.20.425/2013/3.)

III.Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

7. A Hivatalnál 200.706 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**maci**” színes ábrás védjegy, mely a 29. osztályba sorolt „tej és tejtermékek, sajt” árukra terjed ki.

A védjegy törlése iránti kérelmet terjesztettek elő – többek között – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja és (4) bekezdése alapján. A kérelmező előadta, hogy jogosultja a 170.151 lajstromszámú „MEDVE” színes ábrás, a 186.412 lajstromszámú „MEDVE Natúr”

színes ábrás, a 187.836 lajstromszámú „MEDVE JUNIOR” színes ábrás, valamint a 197.817 lajstromszámú „MEDVE” színes ábrás védjegyeknek, melyek oltalma a 29. osztályba tartozó „sajtok, sajt, tej és tejtermékek, tejszín, vaj, sajtmártás, étkezési olajok és zsírok”, illetve a 30. osztályba tartozó „tejes desszertek” árukra terjed ki.

A Hivatal a törlési kérelemnek helyt adott, és a védjegyet – a bejelentés napjára visszaható hatállyal – törölte. Arra a következtetésre jutott, hogy egyértelműen nem volt megállapítható az, miszerint a magyar fogyasztók tudatában ez az elnevezés, illetve a szóban forgó állatfajta alkalmazása a megadott termékeken olyan mértékben lenne elterjedt, amely alapján a fogyasztók csak és kizárólag ömlesztett, körcikk alakban megjelenő sajtfajtára gondolnának. A Hivatal megállapította azt is, hogy az árujegyzékbe tartozó áruk tömegesen fordulnak elő a piacon, az azokat vásárló fogyasztói kör nem tekinthető speciálisnak. A zsinórmércét tehát az átlagfogyasztók jelentik, akik a tömegesen előforduló termékek esetében nem elemzik hosszasan és mindenre kiterjedően az árujelzőket, hanem a meghatározó elemekre rátekintve, felületes emlékezetükre hagyatkozva döntenek akkor, amikor egy adott terméket megvásárolnak. Vizuális szempontból a megjelölések között magas fokú a hasonlóság, függetlenül attól, hogy az árujelző milyen életkorú medvét ábrázol, illetve milyen árnyalatban szerepelnek a lényegileg azonos színek a védjegyben. A „Medve”, illetve a „maci” szóelemek azonban hangzás szempontjából eltérőek, ezért azok az összetéveszthetőségre vezető hasonlóságot nem alapozzák meg. Konceptuális szempontból viszont a védjegyeket alkotó szóelemek között a hasonlóság szintén magas fokú, mivel azok ugyanazon állatfajhoz tartozó egyedeket írnak le, és a megjelölésekben minden esetben ugyanahhoz az állatfajhoz tartozó ábrázolás jelenik meg. A Hivatal összességében arra a következtetésre jutott, hogy a vizuális és konceptuális hasonlóság kellően megalapozza annak a veszélyét, hogy a fogyasztók összetéveszthetik ezeket az árujelzőket. Az árujegyzékbe tartozó áruk pedig kétségtelenül azonosak, illetve hasonlóak. (M0903508/19.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Indokolásában osztotta a Hivatal álláspontját a tekintetben, hogy az összevetett védjegyek domináns elemét az azonos vagy ahhoz rendkívül hasonló értelmű – egyaránt medve állatfajra vonatkozó – szóelemek adják, melyekhez kapcsolódó grafika nem ad alapot a védjegyek biztos megkülönböztethetőségéhez. A jogosult védjegyének eltérő elemei pedig nem nyújtanak kellő elhatárolást a fogyasztók részére ahhoz, hogy arról ne asszociáljanak a kérelmező „Medve” védjegyei által jelzett áruira. Ennek megítélése során pedig harmadik – az eljárásban részt nem vevő – versenytárs védjegyének nem lehetett releváns szerepe. (3.Pk.23.970/2012/4.)

IV. Vt. 4. § (1) bekezdés c) pont

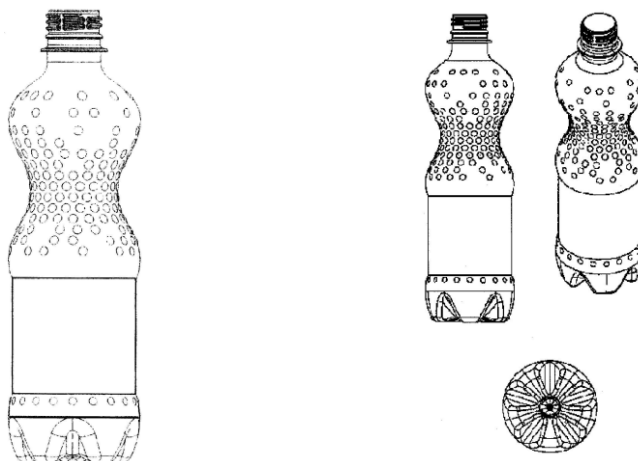
A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyvoltalomban eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő

használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

8. A „Party Cola Light” színes térbeli megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 32. osztályban „kólaízű alkoholmentes italok, kólaízű szörpök és kólaízű más készítmények italokhoz” áruk tekintetében.

A bejelentéssel szemben felszólalást nyújtottak be, kérték a védjegybejelentés elutasítását a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjaira és (4) bekezdésére hivatkozással. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű 175.131 lajstromszámú térbeli védjegynek, amelynek oltalma a 32. áruosztályba tartozó termékekre terjed ki. Hivatkozott továbbá a 002541795 lajstromszámú háromdimenziós közösségi védjegyére, mely a 32. osztályban áll oltalom alatt.

A Hivatal a felszólalást nem találta alaposnak és a színes térbeli megjelölést védjegyként lajstromozta. Úgy értékelte – figyelembe véve a PET palackformák kialakításának műszaki korlátait – az ellentartott védjegyek megkülönböztető képességét a rajtuk található buborékok, illetve azoknak a palackon történő elhelyezkedése adja. Noha a palackformák arányaikban hasonlóságot mutatnak, de a bejelentett megjelölésen a buborék vagy vízcsepp elemek nem találhatók meg, ami az elhatárolhatóságot kellően biztosítja. A korábbi védjegyek jóhírűségével kapcsolatban arra a megállapításra jutott, hogy a benyújtott iratok önmagukban nem voltak alkalmasak a jóhírűség alátámasztására. A felszólaló által készített excel táblázat a jelentős piaci jelenlétet támasztja alá, a jóhírűséget azonban nem, a DVD-n szereplő információk a védjegy – felszólaló általi – intenzív használatát ugyan igazolják, ez azonban

önmagában nem elegendő a jóhírűség alátámasztására. A jóhírnévnek legalább azt kell bizonyítani, hogy a fogyasztók ismerik ezeket az árujelzőket, kifejezetten jó minőségűnek tartják az árujelzővel ellátott termékeket, amelyek jelentős piaci részesedést értek el. Önmagában a piaci jelenlét nem elegendő, egy pozitív fogyasztói értékítélet szükséges még ahhoz, illetve az ismertséget a fogyasztók oldalán is alá kell támasztani. Mindezek alapján a jóhírűségre történő hivatkozást érdemben nem tudta vizsgálni a Hivatal. (M1002226/8.)

A Fővárosi Törvényszék az összetéveszthetőség körében kifejtette, hogy az ellentartott védjegyek domináns elemét a palackforma biztosítja, ami a nyakán található erőteljes bemélyedésnek és az ennek következtében kialakuló jellegzetes arányoknak, illetve a felső rész gömbölyded formájának köszönhető. Az összbenyomás szempontjából a buborék vagy vízcsepp minták nem tekinthetők dominánsnak. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a megjelölések közötti hasonlóság olyan fokú, amely megalapozza a Vt. 4. § (1) bekezdése b) pontjának alkalmazását, figyelembe véve azt is, hogy a megjelölések nagyobb fokú eltérését is képes ellensúlyozni az áruk hasonlósága. Figyelembe vette továbbá azt a körülményt is, hogy ezeket az eltéréseket ellensúlyozza az a megállapított tény, hogy a felszólalói védjegyek jóhírűek, ugyanis egy korábbi védjegynek – akár a jóhírnévből fakadó – különös megkülönböztető jellege fokozza az összetéveszthetőség veszélyét. A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjára alapított lajstromozást gátló ok vizsgálata során befogadta a felszólaló részéről a bírósági szakban csatolt kiegészítő bizonyítékokat. Ezeket megvizsgálva igazoltnak fogadta el az ellentartott védjegyek jóhírűségét és alkalmazhatónak találta a minősített védelmet. Kifejtette, hogy az elért piaci részesedés szükségképpen azt is kell, hogy jelentse, hogy a fogyasztók nemcsak ismerik az ellentartott védjegyeket, mint árujelzőket, de ahhoz pozitív fogyasztói értékítélet is társul. A korábbi védjegyek sérelmét abban látta, hogy azok megkülönböztető képességét a bejelentő azáltal használja ki, és jut tisztességtelen előnyhöz, hogy saját termékének reklámozására nem kell jelentős kiadásokat eszközölnie. Mindezek alapján a hivatali határozatot megváltoztatta és a védjegybejelentési kérelmet elutasította. (1.Pk.23.720/2011/13.)

A Fővárosi Ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az adott tényállás mellett helyesen következtetett arra, hogy a korábbi védjegyekkel való összetéveszthetőség miatt a lajstromozni kért színes térbeli megjelölés ki van zárva a védjegyoltalomból. Nem osztotta ugyanakkor a végzésnek a jóhírűség kapcsán tett megállapításait. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a Legfelsőbb Bíróság (jelenleg: Kúria) több döntésében is kifejtésre került, hogy amennyiben a védjegyoltalomban részesíteni kívánt megjelölés és az ellentartott védjegyek azonos árukat jelölnek, a védjegyoltalom akadályát kizárólag a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételek képezhetik. Nem vizsgálhatóak ezzel párhuzamosan az eltérő árukra vonatkozó, a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjában előírt feltételek. Az ennek nyomán kialakult gyakorlat szerint, ha a megjelölést hasonló vagy azonos termékre vagy szolgáltatásra használják, a jóhírnévű védjegy speciális védelmét a b) ponton belül kell biztosítani azzal, hogy legalább olyan mértékű legyen, mint a nem hasonló áruk vagy szolgáltatások esetében. A jelen eljárásban nem találta igazoltnak az ellentartott védjegy jóhírűségét, mivel nem volt egyértelműen megállapítható, hogy önmagában a felszólalói palackforma vált volna jóhírűvé, ennek folytán ezt nem lehetett a felszólaló javára értékelni. Mindez azonban nem befolyásolja, hogy a felszólalás a b) pont alapján eredményre vezetett, ezért az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. (8.Pkf.25.913/2012/3.)

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban rámutatott arra, hogy a bejelentett megjelölés és az ellentartott védjegyek lajstrom szerinti állapota alapján kell vizsgálni az összetéveszthetőséget. A szintelen megjelölést tartalmazó

védjegy oltalma valamennyi színre kiterjed. Nyilvánvaló az is, hogy a térbeli megjelölés oltalma annál tágabb, minél kevesebb egyéb elemet (díszítőelemet, feliratot) tartalmaz. Ezért a palackformák hasonlóságának vizsgálatánál nem volt ügydöntő jelentősége a lajstromozni kért megjelölésben a címke és a felirat feltüntetésének. Az összehasonlított térbeli megjelölések arányaiban is azonos kialakítására tekintettel pedig az ábrázolt palackok esetlegesen eltérő ürtartalma sem zárja ki az összetéveszthetőséget. (Pfv.IV.20.105/2013/4.)

V. Vt. 6. §

A Vt. 6. §-a szerint ki van zárva a védjegyvoltalomból a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök - a jogosult engedélye nélkül - saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

9. A Hivatalnál 158.277 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**DOR-TAK**” szóvédjegy a 23. osztályba sorolt „fonalak és cérnák textilipari felhasználásra” áruk, valamint a 35. osztályba tartozó „reklámozás; kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák” szolgáltatások vonatkozásában. (A védjegy bejelentési napja: 1998. november 2.)

A szóvédjegy eredeti jogosultja közkereseti társasággá alakult, majd a Hivatalhoz – 2000. szeptember 27-én – benyújtott „adatlap módosítási kérelemben” a védjegy új jogosultjaként a kérelmezőt jelölte meg azzal, hogy javára használati jogot kért bejegyeztetni. A kérelem – annak visszavonása miatt – nem került elbírálásra. Az időközben korlátozott felelősségű társasággá átalakult védjegyjogosulttal kötött védjegy átruházási szerződéssel – 2009. április 27-én – magánszemély vált a védjegy jogosultjává. A törlési eljárás megindításakor ő volt a lajstromba bejegyzett védjegyjogosult.

A kérelmező a védjegy törlése iránti kérelmet terjesztett elő – többek között – a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontjára és 6. §-ára hivatkozva. Előadta, hogy a védjegy szerinti szómegjelöléssel egyező néven 1986-ban Hongkongban került bejegyzésre, és 1990-es évektől szállít és forgalmaz elsősorban cérnát és fonalat Magyarországra. 1997-től a forgalmazói tevékenységet az eredeti védjegyjogosult végezte és jelentős mennyiségben értékesített az érintett megjelöléssel ellátott termékekből a hazai piacon. 2009-től a forgalmazást egy másik gazdasági társaság vette át, ez utóbbi forgalmazót a védjegyjogosult 2009. október 14-én felszólította a tevékenység megszüntetésére.

A Hivatal a törlési kérelemnek helyt adott, és a védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölte. Megállapította, hogy a becsatolt iratok tanúsága szerint a védjegyjogosult jogelődje – már 1997 márciusában – kapcsolatban állt a kérelmezővel, a védjegybejelentésre pedig csak 1998. november 2-án került sor. Az a tény, hogy a jogosult a kérelmező tudta és beleegyezése nélkül, saját nevében nyújtotta be a védjegybejelentést, arra utal, hogy a más által piacra bevezetett megjelölést ki kívánta sajátítani, annak használatától más piaci szereplőt, így a kérelmezőt is el kívánta zárni. Tekintettel arra, hogy a rosszhiszeműség megállapítást nyert, a Hivatal a védjegyjogosult által előterjesztett, belenyugvással kapcsolatos érveket érdemben nem vizsgálta, minthogy arra érvényesen hivatkozni nem lehet. Az ügynöki minőséggel kapcsolatosan utalt arra, hogy az ügynöki vagy képviselői viszonyt egy, a klasszikus értelemben vett ügynöki szerződésnél lazább gazdasági kapcsolat is megalapozhatja. A csatolt iratok alapján megállapíthatónak találta, hogy a jogosult jogelődje 1997 márciusától 2009 májusáig a kérelmező magyarországi forgalmazójaként tevékenykedett. Ez tehát a jogosult ügynöki minőségét megalapítja, az pedig nem nyert bizonyítást, hogy a jogosult a kérelmező

érdekeinek védelme céljából tett volna védjegybejelentést, ezért e törlési ok is megalapozott volt. (M9804419/16.)

A Fővárosi Bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította. A rosszhiszemű védjegybejelentés körében értékelte, hogy szoros üzleti kapcsolat állt fenn a védjegybejelentő, illetve jogutódai és a kérelmező között. Tehát a bejelentés időpontjában a védjegybejelentő tisztában volt azzal, hogy olyan megjelölést kíván a maga javára lajstromoztatni, aminek használatára ő kizárólag mint hazai forgalmazó jogosult, és ami megegyezik a kérelmező márkanévvel. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult jogelődje rosszhiszeműen járt el, amikor a „DOR-TAK” szóra a maga számára kizárólagos jogokat akart biztosítani. A Vt. 6. §-a kapcsán kitért arra, hogy noha a jogszabály nem definiálja az ügynök fogalmát, azt tágan kell értelmezni, a lényegi tartalma az, hogy az adott személy kereskedelmi ügyletet köt vagy közvetít, és az ilyen minőséget az sem zárja ki, ha a hozzákerült terméket sajátjaként forgalmazza. Jelen esetben a védjegyjogosult jogelődje a védjeggyel jelzett cérnákat tartós kereskedelmi kapcsolat keretében 2009-ig a kérelmezőtől vásárolta és értékesítette a magyar piacon. Az eredeti védjegyjogosult azon nyilatkozatát, miszerint a tárgyi védjegyvoltalmat át kívánja ruházni a kérelmezői cégre, önmagában nem találta a védjegybejelentés helyénvalósága igazolásához elégségesnek. Mindezt értékelve a jogelőd ügynöki minőségének fennállását megállapíthatónak találta. (1.Pk.23.384/2011/11.)

A Fővárosi Ítéltábla a rosszhiszeműség vizsgálata körében rögzítette, hogy a jogosult jogelődje a megjelölést a maga számára annak ellenére lajstromoztatta Magyarországon, hogy az nem őt illeti. Miután a védjegybejelentésről a kérelmezőt nem tájékoztatta, alaptalan a jogosultnak az a hivatkozása, hogy a védjegybejelentésre a kérelmező piaci érdekeinek megóvása érdekében került sor. A védjegybejelentő rosszhiszeműsége nem zárható ki azzal sem, ha több személyhez is köthető megjelölésre kíván kizárólagos jogot szerezni. Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogosult jogelődjét csalárd szándék vezette, így a bejelentésre rosszhiszeműen került sor. A jogosult által hivatkozott belenyugvás szabályának a rosszhiszeműség megítélése körében pedig nincs jelentősége. A másodfokú bíróság egyet értett az elsőfokú határozattal az ügynöki minőség körében is, mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. (8.Pkf.25.539/2012/6.) A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartotta. (Pfv.IV.20.025/2013/7.)

10. A Hivatalnál 197.296 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**luflo GALVANPIPE SYSTEM EUROPA**” színes ábrás védjegy az 1. és 6. osztályba sorolt áruk tekintetében. (A védjegy bejelentési napja: 2008. szeptember 26.)

A megállapított tényállás szerint a magánszemély jogosult a 2000-es évek végén kidolgozott egy speciális csőszerelési rendszert, aminek lányai keresztnéveit felhasználva a „luflo” fantázianévet adta. A védjegyjogosult az egyedi technológiához kapcsolódóan létrehozott egy gazdasági társaságot, amely 2002. július 11-én került bejegyzésre a cégnyilvántartásba. Az európai piacra való kijutás érdekében 2007. szeptember 13-án került megalakításra a kérelmezői cég, amelyben 2008. október 31-ig jogosult ügyvezetői tisztséget töltött be. Ezt követően a felek kapcsolata megromlott és köztük számos eljárás van folyamatban. Kérelmező 2010. május 10. napján a védjegy törlése iránt kérelmet terjesztett elő – többek között – a Vt. 6. §-ára hivatkozással.

A Hivatal a Vt. 6. §-a alapján a védjegyet keletkezésére visszaható hatállyal törölte. Megállapította, hogy a „luflo” fantázianévet a jogosult találta ki és használta az általa kifejlesztett eljárással készült termékekkel összefüggésben, ahhoz grafikus logót is terveztetett, és az „EURÓPA” helyett „HUNGARY” szóelemet magában foglaló ábrás megjelölést ő vezette be a piacra. Ennek ellenére a Hivatal úgy találta, hogy a jogosult eljárása nem volt helyénvaló. Egyrészt rögzítette, hogy a jogosult cége a védjegybejelentés idején tényleges tevékenységet nem folytatott és a megjelölést sem használta. Másrészt a jogosult terhére értékelte, hogy bár a bejelentés idején a kérelmezői cég ügyvezetője volt – amely társaság az engedélye alapján használta a megjelölést –, nem kért hozzájárulást cégtársaitól, illetve a lajstromozás iránti szándékát sem hozta a tudomásukra. (M0803025/18.)

A Fővárosi Bíróság kiemelte, hogy a Vt. 72. §-a (2) bekezdésének és a 6. §-ának együttes olvasata szerint ezen törlési okra csak a korábbi akadályozó jog jogosultja hivatkozhat. A Hivatal nem vétett jogszabálysértést azzal, hogy a törlési kérelmet érdemben vizsgálta, ugyanis annak kérdése, hogy a jogi érvelés alapjául szolgáló tényállás bizonyított-e és az érvelés helytálló-e, adott esetben a vizsgálat tárgyát kellett, hogy képezze. Ugyanakkor a megállapított tényállás szerint a „luflo” fantáziaszót a jogosult találta ki, a logót ő tervezette és így jött létre az ábrás megjelölés, amelyet a védjegybejelentés időpontjában is használt, és ami csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben („EURÓPA” helyett „HUNGARY” szóelem) tér el a tárgyi megjelöléstől. A megjelölést a kérelmező a jogosult engedélye alapján csupán használta, azonban azon rendelkezési jogot nem szerzett. Mindezek alapján nem állapítható meg, hogy a védjegy bejelentésének időpontjában a kérelmező rendelkezett olyan saját korábbi joggal, ami akadályát képezhetné a védjegyjogtalomnak, illetve megalapozhatná a védjegy törlését. Ezért a bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatta és a törlési kérelmet elutasította. (1.Pk.24.271/2011/4.) A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. (8.Pkf.25.538/2012/4.)

VI. Vt. 73. § (2) bekezdés

A Vt. 73. §-ának (2) bekezdésének megfelelően ha a törlési kérelem a kérelmező korábbi védjegyével való ütközésen alapul, a kérelmezőt terheli annak bizonyítása, hogy saját védjegyhasználat a törlési kérelem benyújtásakor megfelelt a 18. § előírásainak. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyjogosult kellő időben előterjesztett kérelmére ennek bizonyítására hívja fel a kérelmezőt.

11. A Hivatalnál 155.470 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**TÚRÓ RUDI**” színes szóösszetétel a 29. osztályban „tej- és tejtermékek” vonatkozásában.

A kérelmező 2011. január 31-én a védjegy törlése iránti kérelmet terjesztett elő a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára alapítva, hivatkozva több korábbi elsőbbségű védjegyére. Az

írásbeli előkészítés során mindkét fél terjesztett elő nyilatkozato(ka)t. A Hivatal 2012. január 18-án kelt végzésében 2012. február 16-ára tárgyalást tűzött ki, egyidejűleg megállapította, hogy a törlés iránti kérelem ügyében az előkészítő eljárást lefolytatta. A 2012. február 16-án tartott tárgyaláson a jogosult kérte, hogy a Hivatal hívja fel a kérelmezőt annak igazolására, hogy az általa hivatkozott védjegyek használata a törlési kérelem benyújtásakor megfelelt a törvényi előírásoknak. A tárgyaláson a kérelmező képviselője kérte figyelmen kívül hagyni a jogosult indítványát. A Hivatal ezt követően a tárgyalást elhalasztotta, majd külön nyilatkozatban felhívta a kérelmezőt védjegyei használatának igazolására.

A Hivatal ezt követően újabb tárgyalást tartott, majd meghozta határozatát, melyben a törlési kérelmet elutasította. A kérelmező által becsatolt iratok vizsgálatát követően megállapította, hogy azok nem alkalmasak a korábbi elsőbbségű védjegy tényleges használatának igazolására. Mivel pedig a kérelmező a támadó védjegyeinek tényleges használatát nem tudta igazolni, a Hivatal a törlési kérelmet érdemben nem vizsgálta, és azt elutasította. (M9701196/32.)

A Fővárosi Törvényszék rámutatott arra, hogy a Vt. 73. §-ának (1) bekezdése értelmében a védjegy-törlési eljárásban írásbeli előkészítést követően kerül sor a szóbeli tárgyalás megtartására. A Vt. 73. §-ának (2) bekezdése alapján a védjegy jogosult kellő időben előterjesztett kérelmére hívja fel a Hivatal a kérelmezőt saját védjegye használatának igazolására. A jogszabályban nincs meghatározva a kellő idő fogalma, minden ügyben az ügy összes körülményének figyelembevételével lehet állást foglalni ebben a kérdésben. Míg a Vt. 40. §-ának (3) bekezdés alapján a Hivatal *figyelmen kívül hagyhatja* a nem kellő időben előterjesztett nyilatkozatokat, addig a Vt. 73. §-ának (2) bekezdésének megfogalmazása szerint a Hivatal a védjegyjogosult kellő időben előterjesztett kérelmére *hívja fel* (és nem hívhatja fel) a kérelmezőt a védjegyhasználat igazolására. A Vt. 40. §-ának (3) bekezdése tehát mérlegelési lehetőséget biztosít a Hivatalnak, hiszen a bizonyítási eljárásban a felek érvelése, a bizonyítási eljárás menete jelentős befolyással bír arra, hogy mi minősül kellő időnek. Ezzel szemben a Vt. 73. §-ának (2) bekezdése esetén a támadott védjegy jogosultjának szempontjából annak a kérdésnek az eldöntése, hogy vitatja-e a kérelmező védjegyhasználatát, egy viszonylag egyszerűen eldönthető kérdés. Jelen ügyben – amikor a törlési kérelemre vonatkozóan a jogosult nyilatkozatot tett, majd a kérelmező is újabb beadványt terjesztett elő, és a Hivatal 2012 januárjában a tárgyalás kitűzésekor rögzítette, hogy lezárult az írásbeli előkészítő szakasz – a 2012. február 16-ai tárgyaláson előterjesztett jogosulti kérelemről megállapítható, hogy nem kellő időben került előterjesztésre. Hangsúlyozta ugyanakkor a bíróság, hogy általános érvénnyel nem jelenthető ki, hogy a tárgyaláson előterjesztett kérelem esetén mindig ez a helyzet, jelen tényállási elemek figyelembevételével azonban jelen ügyben ez aggálytalanul megállapítható. Mindezek alapján a bíróság megítélése szerint a Hivatal az eljárási szabályok megsértésével hívta fel a kérelmezőt a használat igazolására, mivel a jogosult erre irányuló kérelme nem kellő időben került előterjesztésre. Mivel a Hivatal arra a megállapításra jutott, hogy a kérelmező egyik támadó védjegyének a tényleges használatát sem tudta igazolni, nem folytatta le a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára alapított törlési kérelem érdemi vizsgálatát. Ez a bíróság előtt nem pótolható, ezért a határozatot hatályon kívül helyezte és a Hivatalt új eljárásra utasította, melyben a törlési kérelmet érdemben kell vizsgálnia és arról döntést kell hoznia. (1.Pk.25.917/2012/6.)